

ประเภทภูมิปัญญาด้าน ประดิษฐ์ แป๊ง เกรื่องทุ่นแรง

ชื่อภูมิปัญญา การคาดแพ

บทนำ/ ความเป็นมาของภูมิปัญญา

การคาดแพ เป็นการนำไม้ซาง มาทำเป็นไม้ซ่อง เช่นบ้าน ทำรั้ว ทำตะกร้า เครื่องใช้ และเพื่อเป็นการหาอาหารมาประกอบในการเตรียมไว้ สำหรับทำงาน งานเข้าพรมยา ซึ่งแต่เดิมอาหารการกินไม่สะอาด ก็จะเนื่องกับปัจจุบัน อำเภอเวียงสาซึ่งอยู่ใกล้แม่น้ำน่านและมีแม่น้ำถึง 3 สาย คือ แม่น้ำน่าน แม่น้ำสา และน้ำว้า จึงมีการทำไม้และอาหารมาทำโดยมีวิธีการคาดแพที่ทำจากไม้ซาง

โดยนำไม้ซางมาเจาะหัว แล้วนำไม้ซางเล่มเล็กสอดทะลุกุลเล่ม แล้วทุบไม้ให้แตก มัดรวมหัวท้ายตัดไม้ซางอีก 2 เล่ม เพื่อรัดกลางลำ และท้ายลำ และจะต่อช่วงหลังก็จะตัดไม้อีกหนึ่งห่อนโดยรัดก่อน และเพื่อจะให้แพเคลื่อนไหวได้ จะรัดด้วยตอกตรงกลางเส้นเดียว เพื่อแพจะได้เหลือตามโถงน้ำได้

ในระหว่างที่ชาวบ้านจะเข้าไปตัดไม้มาทำแพ ก็จะมีการทำอาหาร โดยจะหาปลา มาทำขี้ปลาฟักปลาแห้ง ไว้รับประทานอาหาร หลังจากล่องไม้กลับล้าน

ไม้คำอ้อ มี 2 แบบ

1. ไม้ด่อสัน
2. ไม้ด่อขาว

และมีไม้ใจน้ำที่ใช้สำหรับไม้ด่อขาวไม้ถึง น้ำลึกจะใช้การโยนแล้วดึงกลับ เพื่อให้แพเคลื่อนไปข้างหน้า ถ้าถึงน้ำตื้นจะใช้ไม้ด้อมมาดคาดหัวแพ และใช้แรงคนโน้มให้แพเคลื่อนไปข้างหน้า

วิธีการคาดแพ

จะทำทะลุโดยเอาไม้ไผ่เล็กสอดที่รูจะเจาะแล้วทุบหัวไม้ที่สอดแล้วพับมัดด้วยตอก ไม้ขันกลางมัดด้วยตอก โดยคาดไว้ข้างบน เพื่อจะให้แพเคลื่อนไหวได้ตามสายน้ำ จะมัดตอกตรงกลางเส้นเดียว หลังจากที่เมื่อถึงทางตรง ก็จะมัดทั้ง 2 ข้าง

ไม้ใจน้ำ

นำไม้ซางมาฝ่าหัว 4 แฉก แล้วسانแตะใส่ใช้สำหรับน้ำลึก ไม่ด่อไม้ถึงจะใช้โยนแล้วดึงกลับนำไม้ด้อมมาดหัวแพ เจียงลงแล้วใช้ตัวดันให้แพเคลื่อนไปข้างหน้า

แหล่งข้อมูล

นายเบียน วงศ์สีสม

บ้านเลขที่ 114 หมู่ 3 ตำบลกลากางเวียง อำเภอเวียงสา จังหวัดน่าน 55110